

Összegyűlünk ünnepelni
 Kis-hazában bús magyarok...
 Lelkünk tulszáll a határon
 S pilláinkon könnycsepp ragyog!
     Bús sóhajjal áldozunk ma
     A szabadság ünnepének;
     Hej, ha Kossuth, ha Petőfi
     Csak mégegyszer eljönnének!

Ha millió rabmagyarra
 Sütne a szabadság napja:
 Boldog ország víg népéről
 Zúgna Duna, Tisza habjal
     Felragyogna minden arcon
     A boldogság, öröm, béke,
     Szent imával, kulcsolt kézzel
     Esküdnék szent esküvéssel
     A magyarok Istenére!

Lévai Hábrik István.

A szegény fák...

A szegény fák sírnak, rinak,
 Száz sebükre orvost hívnak.
 Hernyó lepte rongyos águk,
 Oda lesz szép koronájuk!

Meghallja ezt erdő, berek,
 Miként sírnak falevelek
 S már is jönnek a madárcák:
 A hernyókat kardra hányják,
 Eszik, csipik vidám kedvvel,
 Megbirkóznak százezerral.

Bizony, ha ők nem volnának,
 Lelke veszne a sok fának,
 S nem teremne a cseresznye,
 Alma, körte egy szemet se.

Igy segít a madár nekünk,
 Együtt örül, búsul velünk,
 Szeressük hát mi is őket,
 E hűséges kármentőket.

Móra László.